

Hammervoll er i utgangspunktet avskåret fra å uttale seg om klientforholdet til pressen på grunn av taushetsplikten. Klientens nye verge har fritatt ham fra taushetsplikt overfor politiet og domstolen, og han har redegjort i detalj for spørsmålene i den forbindelse. Han har imidlertid ikke lov til å gi de samme svarene til pressen uten at taushetsfritaket utvides først.

Som hans forsvarer kan jeg imidlertid kommentere følgende:

Tingrettens kjennelse vil bli anket. Den juridiske drøftelsen er mangelfull, og faktisk sett bygger tingretten på en medisinsk vurdering Hammervoll aldri ble kjent med, samtidig som den ser bort fra en rekke medisinske vurderinger Hammervoll faktisk mottok og bygget på. Disse vurderingene er innhentet av den personen i klientens omgangskrets som står som anmelder i saken, og ikke av Hammervoll. Slike vurderinger er særlig viktige som grunnlag for å kunne etterprøve at testamentariske disposisjoner er gyldige.

Tingrettens vurdering om at fornærmede i realiteten har «betalt for et svært kostbart vergemål» er for så vidt treffende for de deler av det utførte arbeidet som ikke knytter seg til konkrete tvistesaker, men all den tid klienten var samtykkekompetent og faktisk med viten og vilje bestilte denne tjenesten, har verken politiet eller domstolen noen hjemmel til å overprøve hennes beslutning i så måte. Hun har også vært løpende orientert om saldo på sin konto.

Hammervoll har hatt et gyldig oppdrag fra en klient som hadde klare ønsker om hvilke bistand hun ønsket, og som ifølge en rekke erklæringer fra klientens faste lege var fullt ut samtykkekompetent. Klienten har engasjert Hammervoll til bistand med hva som i praksis må kunne betegnes som «forretningsførsel» men fullt ut basert på at klienten selv tok beslutningene. Det var først dersom klienten skulle komme i en situasjon der klienten ikke lenger var samtykkekompetent, at Hammervoll ville få selvstendig beslutningsmyndighet over klientens anliggender. Basert på de løpende opplysningene fra kvinnens faste lege, oppfattet verken Hammervoll eller øvrige personer i kvinnens omgangskrets at samtykkekompetansen var falt bort. Det er her viktig å være oppmerksom på at det er mange demente som fortsatt kan ha samtykkekompetanse. Om en disposisjon gjort av en dement person er privatrettslig ugyldig, er en konkret vurdering som vil variere alt etter omstendighetene og hva disposisjonen gjelder.

Generelt kan jeg som advokat si at dersom det oppstår mistanke om at noen kan ha forledet en klient til å utstede testamenter eller andre dokumenter som kan misbrukes, er det viktig å sørge for å utstede nye dokumenter med innhold tilsvarende det opprinnelige, som er nyere enn det/de dokumenter det er frykt for at klienten kan være forledet til å underskrive. Det er derfor intet unaturlig eller mistenkelig ved om det skulle være utstedt nye testamenter og annen dokumentasjon med tilsvarende innhold som tidligere.

Hva gjelder fremtidsfullmakten fra april i år som ble underkjent på grunn av formfeil, endrer ikke den formfeilen at tidligere fremtidsfullmakt var fullt ut gyldig. Det var derfor feil å sende inn fremtidsfullmakten av 7. april 2020 for stadfestelse, man skulle ha sendt inn en av de tidligere – og formriktige – fullmaktene sammen med foreliggende legevurdering fra dette/disse tidspunktene.

Jeg finner også grunn til å påpeke at to andre advokater – som har søkt å komme i posisjon som fullmektig og fremtidsfullmektig for klienten i løpet av de siste månedene før Fylkesmannen oppnevnte verge, synes å ha lagt til grunn at kvinnen fortsatt var samtykkekompetent, all den tid man må være samtykkekompetent for gyldig å utstede en fremtidsfullmakt. Meg bekjent er det heller ingen andre i klientens omgangskrets som har vurdert henne som ikke samtykkekompetent tidligere.